

Maria Pallarès Sans

40 anys, Maria

A la Parròquia d'Arbeca (Lleida) varem celebrar amb una eucaristia els 40 anys de la Maria. La celebració de l'eucaristia va ser el dissabte 26 de febrer, uns dies abans del 8 de març, el dia del naixement de la Maria, perquè era la data que els germans de la Maria podien ser a Arbeca i perquè varem prioritzar que la celebració de l'eucaristia fos a la Parròquia d'Arbeca.

L'eucaristia la va celebrar Mossèn Anton Bru, el nostre Mossèn de tota la vida i bon amic de la família. Aquest és el text de l'homilia en record de la Maria.

40 anys

Amb aquesta missa d'avui, uns amics de la nostra parròquia commemoren, no la defunció sinó el naixement d'una filla que morí en plena joventut: la Maria, nascuda ara fa 40 anys.

El fet que vulguin commemorar el naixement és prou significatiu, demostra que la senten viva. La senten viva perquè és viva: viu en Déu, la vida eterna, com la viurem tots després del pelegrinatge terrenal.

Us felicito, pares, per aquesta commemoració, que sorprèn pel que té de inusual: heu volgut fer present el dia que us va arribar a casa, més que el dia que us va marxar. Perfecte;

Si hagués de consolar uns pares ateus, per la mort prematura d'una filla egoista, ho tindria molt difícil, només els podria dir: "us acompanyo amb el sentiment". Però canvia tot, si es tracta d'uns pares creients i d'una filla eminentment solidària. Aleshores, la reflexió pot ser la següent. Per una banda, quina importància té viure 95 anys, o viure'n només 25, si tenim una visió de vida eterna? Què són 70 anys de diferència, en el pelegrinatge, si, en la meta, ens espera una eternitat? I, per altra banda, no són els anys els que omplen una vida, sinó la seva qualitat humana i cristiana. Maria va tenir aquesta qualitat de vida, i, en pocs anys, només Déu sap del tot quants en va omplir...

Vosaltres, familiars i tants que la van conèixer, en sou testimonis. Testimonis del seu amor i servei a desdir, de la seva sensibilitat i tendresa, de la seva comprensió i solidaritat, de la seva humilitat i del seu viure planer i senzill.

Amics: tots en som testimonis d'aquesta maduresa humana. Siguem-ne també uns bons hereus, que fecundin el seu missatge.

Mossèn Anton Bru

En finalitzar la missa, la veu, exquisida i dolça, de la solista Teresina ens va portar cap a viaranys de gran ressonància interior amb la cançó que molt agrada a la Maria:

Maria Pallarès Sans

Noia del poble, Maria

Noia del poble, Maria,
d'un poble de vinya i blat.
Si tens morena la cara
és del sol que t'ha colrat.
Déu per vora teu passava,
vora el camí et va trobar.

*Noia del poble, Maria,
Mare de l'amor més clar.*

Ets un badiu, una eixida
de la masia del pa,
una font que raja sempre
fins que de set no n'hi haurà.
Brot d'aquella soca antiga
d'on la vida va brostar.

Maria de l'esperança,
que vetlles gressol en mà,
la llavor duies colgada
que l'Esperit va covar.
Déu te guard, noia del poble,
que tan blanc llesques el pa.

*Noia del poble Maria,
Mare de l'amor més clar.*

La cançó la varem acompanyar amb devoció tots els assistents a la missa. Els pares, germans, el nebodet Quèl i la tieta Montse varem agrair a Mossèn Anton, a la Teresina i a tots els feligresos l'atenció i dedicació a la Maria tot sabent que aquests actes espirituals i d'alegria la complauen com sempre ha estat.

El cap de setmana següent i anterior a l'aniversari varem seguir la celebració del 40è aniversari de la Maria amb unes famílies amigues d'Arbeca amb un àpat a la casa. Sabem que és això el que vol la Maria de nosaltres, els pares i germans, que vivim amb afecte i solidaritat la vida, que siguem, o al menys ho intentem, ser reflexes de la Llum de Déu, la llum que la Maria es transmet i que alhora és el nostre far i la nostra guia aquí a la terra fins retrobar-nos.

Arbeca, 26 de febrer – 8 de març de 2011